

[Viggo Starcke.]

tolden og toldforslaget, spidsede man også det andet øre. Har retsforbundets argumenter og ministerens gentagne nederlag på toldpolitikens område nu overbevist ham om toldpolitikens uretfærdighed, eller hvad ligger der bagved? Da venstres ordfører, det ærede medlem hr. Elgaard, i sin tale i går heller ikke nævnte tolden og toldforslaget, spidsede man det tredje øre. Men der er ikke fra venstres side taget udtrykkelig afstand fra tolden, og jeg vil derfor gerne spørge, hvorledes forholder det sig på dette punkt? Jeg vil gerne rette det direkte spørgsmål til statsministeren: Har de frihandelsvenlige kredse indenfor venstre nu sejtret, eller hvordan skal man forstå dette, at regeringen fremsætter et toldforslag om foråret som en hastesag for så om efteråret, hvor bladene falder af træerne og argumenterne falder af finansministeren, ikke at nævne tolden med eet eneste ord fra venstres side?

Læser man derefter socialdemokratiets manifest igennem, ser man minsandten, at der — alle Hans Rasmussener til trods — heller ikke nævnes eet ord om told. Man spidser derfor det fjerde øre eller i mangel af et sådant næsen og spørger den højtærede statsminister, den højtærede finansminister og det ærede medlem hr. Hans Hedtoft: Er det ved at blive forår i Danmark, eller er der valg i sigte, hvor man mener som ofte før, at det vil være fordelagtigt at føre retsforbundets tale inden valget, og jeg har derfor rettet det direkte spørgsmål til disse tre personer.

I den toldundersøgelseskommission, som regeringen nedsatte efter retsforbundets opfordring, regner det nu ned med protester mod finansministerens forslag. Bortset fra Industrirådet, som ingenlunde har en enig industri bag sig, og bortset fra frugtavlerne, som heller ikke er enige, er næsten alle erhvervsgræne gået imod finansministeren og har fældet en knusende dom over det elendige forslag, han har fremsat. Hårdest har Landbrugsrådet og husmandsforeningerne samt handelens organisationer reageret. Fra handelens side er det blevet påpeget, at finansministerens forslag ved kritisk beregning ville have givet enorme toldforhøjelser. Det gælder både materialer til byggeriet, værktøj til håndværket, husholdningsartikler til husmødrene, flere beklædningsgenstande som bomuldskjoler, herrebenklæder og manchetskjorter, der ville

have fået toldforhøjelser på flere hundrede procent.

Jeg vil gerne spørge den højtærede finansminister: Vidste ministeren, at disse toldforhøjelser ville blive så store? I benægtende fald, hvilke embedsmænd har i så fald ansvaret herfor, og hvilke kræfter har påvirket embedsmændene? Hvis finansministeren vidste, at toldforhøjelserne ville blive så enorme, vil jeg gerne spørge den højtærede statsminister: Vidste statsministeren det? eller var han ikke informeret i forvejen?

Told har fanden skabt — med den højtærede formands tilladelse. Det vigtigste formål med enhver told er at give nogle få mennesker et privilegium til at tvinge deres medborgere til at betale dem en højere pris for en vare, som man ville kunne få både billigere og bedre et andet sted, hvis folk som i gamle dage havde ret til at købe for deres egne penge, hvor de syntes det var fordelagtigt.

Nu ved jeg godt, at toldkapitalisterne siger, at det ikke er af hensyn til deres egne økonomiske interesser, at de ønsker toldafspærring, men dels af hensyn til fædrelandet i al almindelighed, dels til arbejderne i speciel særdeleshed. Det mærkelige er, at en del socialdemokrater har ladet sig lokke til at optræde som garantier for højfinansens interesser i stedet for at varetage arbejderne interesser.

Den kendte engelske tekstilfabrikant og liberale politiker Ashley Mitchell, som til forskel fra sine danske kolleger er en fremragende frihandelsmand og liberalist, har ramt en vigtig side af problemet, som det er i arbejderne interesse at få publiceret. Jeg beder formanden om tilladelse til at citere et par linier — han siger:

„Told tvinger priserne i vejret, hvilket netop er meningen med denne skat på varer. Derved hæver man på kunstig vis prisniveauet og fordyrer produktionen. Naturligvis forsøger arbejderne at få dækning for de højere leveomkostninger gennem højere lønninger, men efterhånden som handelsrestriktionerne får handelsomsætningen til at skrumpes ind, bliver der en mindre efterspørgsel efter arbejdskraft, hvilket vil få lønningerne til at falde. Toldmurene beskytter ikke arbejderne lønninger. Tværtimod — lande med høje toldmure har ofte lave lønninger.“

Det er ubegribeligt, at det efterhånden